

10. Shuttleworth, M. – Cowie, M. Dictionary of Translation Studies. First edition. Manchester, St. Jerome Publishing, 1997. – 233 S.

11. Tellinger, D. Kultúrne otázky prekladu umeleckej literatúry. Košice, Typopress, 2005. – 137 S.

12. Zajac, P. Tvorivosť literatúry. Bratislava, Slovenský spisovateľ, 1990. – 248 S.

Стаття надійшла до редакції 20 лютого 2017 року

УДК 81'373.44

Лілія Терещенко
(м. Вінниця, Україна)

«ЩО В ІМЕНІ ТВОЇМ?»: НОМІНАЦІЇ ОБМАНЩИКІВ І БРЕХУНІВ У АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

У статті проводиться зіставний аналіз лексико-фразеологічних засобів вербалізації концептів LIAR та БРЕХУН в англійській та українській мовах. Виявлено основні ономазіологічні параметри зіставлення, котрі дозволяють розкрити глибинні процеси концептуалізації та категоризації світу обома мовними спільнотами. За допомогою компонентного, етимологічного та морфологічного аналізу виявлено дванадцять груп номінацій суб'єктів неправдивого мовлення, а також окреслено основні розбіжності у внутрішній формі лексем, котрі виявляються культурно значимими. Окрім того, вказується мотивація значень низки слів у контексті виявлення додаткової лінгвокультурної інформації.

Ключові слова: внутрішня форма слова, етимологія, зіставна лексикологія, концепт LIAR/ БРЕХУН, мотивація значення, семасіологія.

В статье проводится сопоставительный анализ лексико-фразеологических единиц вербализации концептов LIAR и БРЕХУН в английском и украинском языках. Обозначены основные ономазиологические параметры сравнения, которые позволяют раскрыть глубинные процессы концептуализации и категоризации мира двумя языковыми сообществами. Применение компонентного, этимологического и морфологического анализа позволило определить двенадцать групп номинаций субъектов неправдивой речи, а также указать основные несовпадения во внутренней форме лексем, которые оказываются культурно значимыми. Кроме того, указывается мотивация значений ряда слов в контексте определения дополнительной лингвокультурной информации.

Ключевые слова: внутренняя форма слова, этимология, сопоставительная лексикология, концепт LIAR/ БРЕХУН, мотивация значения, семасиология.

The article presents the comparative analysis of lexical and phraseological units that verbalize the concepts LIAR and БРЕХУН in English and Ukrainian. The basic onomasiological parameters of comparison are defined. They present the fundamental peculiarities of conceptualization and categorization of the world in both linguistic communities. The applying of the componential, etymological and morphological analysis allowed us to group the nominations of insincere speakers into twelve categories, and to define the major differences in the inner form of the lexemes. These differences prove to be of cultural importance. Furthermore, the motivation of these words' meaning is indicated in order to obtain the additional linguistic and cultural information.

Key words: *inner form of the word, etymology, contrastive lexicology, concept LIAR, motivation of meaning, semasiology.*

Багатовікова літературна та драматургічна традиція формування образів спритного шахрая, облесливого лицеміра та вправного брехуна дала світу чимало пізнаваних літературних персонажів, як то Тартюф і Скапен у п'єсах Мольєра, Фальстаф у В. Шекспіра, Голохвастов у М.П. Старицького, Біллі-брехун К. Воретхауса і багато інших. Однак в царині лінгвістики теоретичні дослідження людини, що говорить неправду, досі нечисельні і зосереджені здебільшого на прагма-комунікативних аспектах висловлень такого мовця [11]. До тепер відсутній змістовний порівняльний аналіз концептуального представлення мовців, здатних на введення адресата в оману, та вербальних засобів вираження цих інформаційних структур в українській та англійській мовах. Існує лише низка дотичних досліджень, пов'язаних з вивченням концептів НЕПРАДА і ОБМАН на матеріалі англійської, російської або української мови [2; 8; 10; 11].

Отже, **об'єктом** нашого дослідження ми обрали українські та англійські лексико-фразеологічні одиниці, що об'єднані спільним семантичним змістом, який позначає людину, котра вдається до неправдивого мовлення чи обману.

Провідними *методами* здійсненого нами зіставного дослідження є семасіологічний та ономасіологічний аналізи, етимологічне дослідження семантичної мотивації лексем, ідіоматичний та концептуальний аналіз.

Потреба виявлення *tertium comparationis*, тобто основи для співставлення, спонукала нас визначити основні прототипічні риси концепту БРЕХУН, котрі можуть вважатись універсальними при описі неправдивих мовців у будь-якій мові, а саме: навмисність висловлення хибного твердження, прихованість намірів, порушення умов щирості. Зауважимо, що під концептом LIAR / БРЕХУН ми розуміємо «лінгвоментальне утворення, яке представляє собою квант структурованого знання, що перейшов із розряду індивідуального смислу на рівень семантичного утворення, яке відмічається лінгвокультурною специфікою та емоційно-оцінним забарвленням і відображає сукупне уявлення носіїв певної мови про суб'єкт неправдивого мовлення» [14: 152].

При цьому очевидним є той факт, що подібні риси можуть описувати і суперординатний концепт ОБМАННИК, для котрого однак необхідно додати таку рису як: «можливість здійснення невербальних дій, що вводять реципієнта в оману». Більш докладно про характеристики концепту LIAR / БРЕХУН, а також співвідношення концептів БРЕХУН і ОБМАННИК та їхні субкатегорії висвітлено у [14]. Відтак, за основу нашого порівняльного ономасіологічного аналізу номінацій брехунів і обманників ми взяли наступні риси, виражені семами вивчених нами лексем: «діяч», «мовець», «навмисна хибність», «мовлення», «введення в оману», «прихованість», «нещирість».

Беручи до уваги той факт, що лексико-семантичні системи представлені певним набором одиниць, погодимось з М.П. Кочерганом у думці, що кількісні показники свідчать про дискретність категоризації окремого фрагменту дійсності певною лінгвокультурною спільнотою [5, с. 296]. Усього нами досліджено 107 лексем української мови та 270 англійських слів і словосполучень, що позначають брехунів і обманників, або саму неправду. Такий обсяг безумовно свідчить про значимість цих концептів у мовних картинах світу обох народів.

Значення лексеми поєднує в собі результати категоризації дійсності мовною свідомістю і сліди співіснування мовних знаків в мовній системі [1, с. 4], що дозволяє співвідносити не лише семний склад лексем у двох мовах, а й співставляти певні категорії за гіпонімічними зв'язками. Зокрема, ми виявили, що усі проаналізовані лексико-фразеологічні одиниці англійської та української мов однаково легко підпадають під одну таксономію, що налічує дванадцять категорій (див. Рис. 1.1.).



Рис.1.1. Брехун у концептуальній системі суб'єктів обману

Ономасіологічний аналіз при зіставленні лексико-семантичних груп в англійській та українській мовах допоміг також виявити певні розбіжності,

що вказують на неоднакові способи номінації тих самих денотатів у різних мовах. Найчастіше спостерігається неповна тотожність семантичного об'єму слів, наприклад, англійська лексема *cheater*, окрім основного значення «*a person who acts dishonestly in order to gain an advantage*» [17], має ще додаткові значення 1) «*a person who cheats on a sexual partner*» та 2) для множини розм. «*a pair of glasses or sunglasses*». Якщо семантичне ядро лексеми *cheater* співпадає з семантикою лексеми *обманщик* («той, хто обманув або обманює кого-небудь») [13], то периферійне значення 1 знаходимо в семантиці української лексеми *зрадник* («той, хто зраджує, в т.ч. в коханні») [13], а значення 2 взагалі лише імпліцитно присутнє у виразі «*дивитися крізь рожеві окуляри (скельця)*» [13]. Фіксується також розбіжність у плані вираження, до прикладу, еквівалентом українського прикметника *хвирткий* («хитрий» + «швидкий» + «верткий»), утвореного шляхом злиття трьох основ, є похідний від іменника прикметник *tricky*.

Зіставне концептологічне дослідження передбачає аналіз лексичних одиниць, семантика яких пов'язана з об'єктивацією концептів БРЕХУН і ОБМАННИК, включно з випадками, коли відповідне значення міститься не в денотативному, а в конотативному компоненті. Більш того, подібні лексеми цікаві тим, що відтворюють асоціативний та логічний ментальний зв'язок між різними явищами дійсності, що існував і подекуди зберігається у свідомості носіїв певної мови.

Внутрішня форма слова, його «когнітивна пам'ять», доповнює його лексичне значення, закодоване в дефініції, оскільки асоціативне оточення слова містить більше інформації, ніж семантика лексичного поняття [9]. Етимологічний аналіз мовних засобів вираження концептів LIAR / БРЕХУН та LIE / НЕПРАВДА, а також аналіз епідигматичних зв'язків, відтворює образно-асоціативне поле, що існувало у свідомості древніх носіїв англійської та української мов щодо обманних дій, неправди та їхніх суб'єктів.

До прикладу, слово *mountebank*, що позначає нині в англійській мові шарлатана, походить від італійського слова *montambanco*. Останнє є скороченням від *montainbanco*, що буквально означає «вилізти на лавку» (щоб було видно в натовпі): спершу так називали людину, яка спиналася на лавку і рекламувала свої «чудодійні» ліки. Подібна історична образність властива і фразеологічним виразам: вираз *have kissed the Blarney Stone* сягає ще кінця XVIII ст., коли популярності набула персонаж роману О. Голдсмита «Векфільдський вікарій» солодкоголоса підлабузниця Леді Бларні. За повір'ям той, хто поцілує камінь Бларні (що знаходиться в Ірландії), стане правним підлесником [16].

Часом українські та англійські фразеологізми, що мають спільне походження, зокрема біблеїзми, відрізняються лексичним наповненням. Візьмемо до прикладу вираз, що вживається для характеристики лицемірів, котрі приховують лихі наміри під маскою добродетельності – «вовк в овечій шкурі». На відміну від виразу, вжитого у Євангелії: «*Стережіться лжепророків, що приходять до вас в овечій одежі, а всередині є вовками*

хижимми» (Матв., 7,15), вовк в українському побутовому мовленні одягає саме «овечу шкуру», а в англійському варіанті зберігається початковий біблійний образ одяжі – *a wolf in sheep's clothing*, що прямо вказує на алегорію.

Часом конотативний компонент слів з однаковим денотатом значно відрізняється. Слово *куниця* не викликає ніяких асоціацій в українців, а в англійській та німецькій культурі це слово є пейоративом на позначення пронири, підлабузника (нім. *flink wei ein Wiesel*, англ. *weasel word*), ненадійна людина асоціюється у німців з томатами – *eine treulose Tomate* [6, с. 440].

Н.М. Панченко вказує, що основними семантичними компонентами, котрі стали джерелом негативної конотації брехні і обману, є: завдання шкоди, приховування намірів, викривлення дійсності [11, с. 10]. На нашу думку, перелік цих смислових компонентів може бути розширено та систематизовано з точки зору двох концептуальних площин: 1) взаємодія людей із залученням неправди та обманних дій (концепти НЕПРАВДА та ОБМАН); 2) інгерентні характеристики суб'єкта неправдивого мовлення (концепт БРЕХУН).

Порівняння семантики і внутрішньої форми одиниць, які вербалізують чи вербалізували концепти LIE / НЕПРАВДА та LIAR / БРЕХУН, показує, що їх об'єднує уявлення англійців та українців про неправдиві дії та їхнього виконавця як про такі, що: 1) завдають моральної або фізичної шкоди, наприклад: *sly* (від протогерм. «вдарити»), *хвастати* («бити»); 2) заманюють свою жертву: *insidious* (від лат. «пастка»), *омана*; 3) вдаються до гри та артистичних трюків: *hypocrite* (від давн.-гр. «гра на сцені, прикидання»), *личина* («маска», «підступна людина»); 4) характеризуються подвійністю дій та натури: *two-faced*, *лицемір*; 5) збивають зі шляху: *crook*, *лукавник*, *кривосудця*, *облудник*, *хирхидльний*; 6) зраджують довіру: *perfidy*, *warlock*, *лжець*; 7) пусті за своєю цінністю: *fool*, *hollow*, *пустомеля*, *пустомолот*; 8) майстерні: *artifice*, *pretty*, *скоробреха*, *ловкач*, *махер*; 9) пов'язані з торгівлею: *canard*, *jack-in-the-box*, *шахрай*, *шахрун*; 10) нагадують поведінку окремих видів флори і фауни: *curry favor*, *shark*, *бреше як Панасова гуска*. З приводу останнього пункту зауважимо співпадіння українського та англійського народів у схильності асоціювати обман та брехунів з кішками (*cattish*, *a cat in the bag*, *купити kota у мішку*), лисами (*fox*, *старий лис*, *лисичити*), собаками, зміями та в'юнами [7]. Крім того, концепт LIE / НЕПРАВДА включає такі характеристики обманних дій, як: 1) відсутність логічного зв'язку: *fib*, *омилити*; 2) прихований характер дій: *dissimulate*, *мантач*, 3) чинення фізичного впливу: *impose*, *удавати*.

Концепт LIAR / БРЕХУН, в свою чергу, відтворює якості суб'єкта неправди, які характеризують саме особистість, а не ситуацію неправдивої комунікації. До них відносимо фізичні характеристики (кульгавість, кривоногість, неприємний голос тощо), які метафорично вказують на «пошкоджену природу» брехуна, що пов'язане з античним уявленням про зв'язок фізичної та духовної досконалості людини. Наприклад, *prevaricator* (лукава людина) – з лат. *prævaricari* «робити хибне звинувачення, ухилятися»,

букв. «ходити криво», від *vagus* «кривоногий»). Уявлення про брехню, як про викривлення інформації зафіксоване і у слов'янській лексиці: лексема *лукавий* у старослов'янській мові мала значення «хитрий, злий (про людину)», «звивистий (про річку)», «вигнутий, кривий», а лексема *кривда* – похідна від *кривъ* «кривий, неправий, фальшивий».

Поняття про подвійність дій та натури брехуна зафіксоване у споріднених за семантичними та словотвірними компонентами англійському слові *two-faced* «дволикий, нещирий, підступний» та українському – *лицемір* «нещира людина». Спільним елементом для обох слів є поняття обличчя (в англ. мові – *face* та *лице* в укр. мові). В англійській культурі брехун метафорично характеризується як людина з двома обличчями (прослідковується зв'язок з давньоримським божеством Янусом), а у слов'янській культурі вважається, що нещира людина підміняє своє обличчя іншим (зі стсл. *лицемєнь* – лице + мінити).

Брехуну також властиві вади характеру (злість, жадібність, ненадійність): *fickle, shrewd, лихоман, обихвіст* тощо; певні ментальні характеристики (освіченість, обізнаність), пов'язані з тим, що брехун *a priori* більше знає, ніж адресат: *cunning, wise, нагулити, облудник, дурисвіт*; і навіть статеві характеристики (є окрема назва на позначення агента обманних дій жіночої статі, що пов'язане із загальним упередженням про те, що жінки, нібито, більше схильні до брехні): *jilt, cat, марфа*.

Інші давні семантичні компоненти вказують на подібність суб'єкта неправдивої комунікації до суб'єкту кримінальних дій, а саме: 1) схильність брехуна до підміни свого соціального, професійного і т.п. статусу: *cozen, лапура, лихолата, мантач, масалига*; 2) спритність, неможливість впіймати на гарячому: *tricky, хвирткий*. Носії англійської та української мови наділяють брехуна також властивостями речовин та об'єктів (зокрема, гнучкістю і гладкістю, слизькістю – *slippery, smoothboots, хвирткий, хлюст*), що підкреслює його вміння адаптуватись до ситуації міжособистісної взаємодії.

Утім частина асоціативних значень присутня лише в номінаціях однієї мови, або їх чисельність різна. Зокрема, поняття нечистоти (закладене у слові *insincere*) пов'язане з уявленням про змішування (наприклад, вина з водою) як про зловмисну дію, яка, зазвичай, має прихований характер. Лексема *spurious* натякає на схильність до порушення закону і порядку. Українські лексеми часом фіксують результати метамовного аналізу, зокрема, неправдивих мовців характеризують особливості їх мовлення: звуконаслідування (*балабон, хархірувати, хіпесник*), неясність (*хараман, харамижка*), галасливість (*брехати*), зловживання мовою (*обмова, намовник*), беззмістовність (*пустомолот*). Чисельними є українські лексеми, в яких зберігається асоціативний зв'язок обману з плетінням: *плетюга, плетун, плетуха, плетчик, пліткар, плітня, плутяга, плутні, мотарь, крутій, мотяга*. В англійському варіанті представлено лише декілька лексем: *to spin the yarn, spin doctor*.

Кожен акт номінації є актом нового розуміння позначуваної сутності, відтак, неологізми фіксують зміни в інтерпретації фрагменту буття [4, с. 10], показуючи які саме моменти є особливо значимим для сучасної мовної спільноти. О.С. Кубрякова вказує на посилення соціально-прагматичних факторів, на противагу «натуральним», у процесі створення нових слів [4, с.11]. Такі неологізми як *pseudoscientist, factoid, junkscience, technospeak, scamference, shamateur* позначають особливі випадки обману в сферах науки і спорту [15]. Через великий обсяг супутньої інформації, необхідної для розуміння рис денотата, ці поняття мають ще досить розмиті межі, а подібна лексика поки що не має еквівалентів в українській мові. Цей факт, звичайно не означає, що українці менше переймаються проблемами обману в науці та спорті, однак, це свідчить про відсутність чіткої структури нових знань, поглядів та оцінок з приводу таких видів обману. На противагу цьому, в сфері політики знаходимо неологізми із семами «обман», «нещирість», «маніпуляція» як в українській, так і англійській мовах: *bushspeak, toclinton, liarocracy, lieberalism, прихватизація, кнопкодавці, дерибан, тітушка* тощо.

Отже, проведений нами аналіз показав, що зміст одиниць, які є або були номінаціями суб'єктів неправдивого мовлення і обманних дій, вказує на низку концептуальних ознак, котрі характерні не лише для англійської чи української лінгвокультури, але є універсальними загальнолюдськими кодами, які використовуються для пізнання і опису дійсності. З іншого боку, ми виявили, що певні метафоричні моделі є більш виражені у лексиці однієї з мов, наприклад, українці значно частіше пов'язують дії брехунів і обманників з особливостями їхнього мовлення, маскуваням, викривленням, плетінням, а англійці частіше асоціюють таких мовців з вадами характеру та фізичного стану, властивостями речовини, акторством, нанесенням шкоди іншому. Окрім того, виявлені приклади безеквівалентної лексики свідчать про те, що певні спільноти надають більше значення обману в окремих царинах життя, як то спорт чи наука для англійської лінгвокультури.

Перспективним, на нашу думку, є зіставне дослідження німецьких та українських номінацій суб'єктів неправдивого мовлення та обманних дій, оскільки у ході проведеного дослідження ми виявили низку цікавих німецьких запозичень в українській мові, а також етимологічну спорідненість багатьох лексичних одиниць.

ЛІТЕРАТУРА

1. Алефиренко Н.Ф. Семантика языкового знака в дискурсивно-когнитивном освещении / Н.Ф. Алефиренко // Известия Волгоградского гос. пед. ун-та. – 2006. – №3. – С. 3–7.
2. Земскова Н.А. Концепты «истина», «правда», «ложь» как факторы вербализации действительности : когнитивно-прагматический аспект (на материале русского и английского языков) : автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.19. / Н.А. Земскова. – Краснодар, 2006. – 23 с.

3. Етимологічний словник української мови : у 7 томах. – НАН України: Інститут мовознавства імені О.О. Потебні. – К. : «Наукова думка», 1982-2012.
4. Кубрякова Е.С. Новые единицы номинации в перекраивании картины мира как транснациональные проблемы / Е.С. Кубрякова // Языки и транснациональные проблемы : мат-лы 1 междунар. науч. конф. 22-24 апреля 2004 года. Т.1 / отв. ред. Т.А. Фесенко ; ред. кол. : В.А. Виноградов, Е.С. Кубрякова, Н.Н. Болдырев. – М. – Тамбов : ТГУ им. Г.Р. Державина, 2004. – С. 9–16.
5. Кочерган М.П. Основи зіставного мовознавства / Михайло Петрович Кочерган. – К. : Академія, 2006. – 424с.
6. Левицький А.Е. Зіставне мовознавство та міжкультурна комунікація: аспекти взаємодії / А. Е. Левицький // *Studia Linguistica*. – 2011. – Випуск 5. – С. 434–441.
7. Левченко О.П. Фразеологічна символіка: лінгвокультурологічний аспект: [монографія]. / Олена Петрівна Левченко. – Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2005. – Режим доступу : www.levchenko.eu .
8. Мамич М.В. Концепти ПРАВДА/НЕПРАВДА в українській літературній мові: семантико-стилістичний аспект : автореф. дис. ...канд.. філол. наук : 10.02.01. / М.В. Мамич / Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова. – Одеса, 2002. – 19с.
9. Манакін В.М. Особливості внутрішньої форми слова в аспектах зіставного мовознавства / В.М. Манакін // Наукові записки НДУ ім. М. Гоголя. Філологічні науки. – 2013. – Книга 3. – С. 21–27.
10. Морозова О.І. Лінгвальні аспекти неправди як когнітивно-комунікативного утворення (на матеріалі сучасної англійської мови) : дис. ... док. філол. наук : 10.02.04. / Олена Івановна Морозова. – Київ, 2008. – 491с.
11. Панченко Н.Н. Средства объективации концепта «обман» (на материале английского и русского языков) : автореф. дис. ... канд. филол. наук: 10.02.20. / Н.Н. Панченко. – Волгоград, 1999. – 20 с.
12. Рибалко М.-М.О. Вербальний та невербальний аспекти дискурсивної поведінки обманника (на матеріалі сучасної англійської художньої прози) : автореф. ...канд. філол. наук : 10.02.04. / М. О. Рибалко. – Київ, 2008. – 20с.
13. Словник української мови: в 11-и томах / редкол. : І.К. Білодід та ін. – К. : Наук. думка, 1970-1980.
14. Терещенко Л.Я. Мовна особистість суб'єкта неправдивої комунікації : дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. / Лілія Яківна Терещенко. – Л., 2013. – 200 с.
15. Ilchenko O.M. Cargo Cult Science : a Case of Convenient Untruth / O.M. Ilchenko // *Лінгвістика XXI століття: нові дослідження і перспективи*. – 2014. – С.62–74.
16. Online Etymology Dictionary. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.etymonline.com .

17. Oxford Dictionaries. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://en.oxforddictionaries.com> .

*Статтю рекомендовано до друку
кандидатом філологічних наук,
доцентом кафедри англійської філології
Вінницького державного педагогічного університету
ім. М. Коцюбинського
Козачишиною О.Л.
Стаття надійшла до редакції 19 лютого 2017 року*

УДК 811.112.2'373

Вікторія Тесля
(м. Черкаси, Україна)

РЕАЛІЗАЦІЯ ЛЕКСИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ ВИГУКІВ СУЧАСНОЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ В КОНТЕКСТІ

Статтю присвячено вивченню лексичного значення вигуків сучасної німецької мови в контексті. При дослідженні встановлено, що вигуки вступають у певні відношення з іншими мовними одиницями. В реченні вони займають різні позиції (на початку, всередині або в кінці). Вигуки можуть вживатися також дистантно (самостійно). Зазвичай емотивно насичений контекст сигналізує про ставлення до співрозмовника, його мовленнєвих або немовленнєвих дій, до предметів, явищ навколишньої дійсності або дає оцінку ситуації в цілому.

Ключові слова: вигук, лексичне значення, сучасна німецька мова, оцінка, емотивно насичений контекст, позиція в реченні, навколишня дійсність.

Статья посвящена изучению лексического значения междометий современного немецкого языка в контексте. В процессе исследования было установлено, что междометия по-разному соотносятся с другими языковыми единицами. Они занимают позиции в начале, середине или конце предложения. Междометия также могут употребляться самостоятельно. Эмотивно насыщенный контекст выражает отношение к собеседнику, его вербальным или невербальным действиям; к предметам, явлениям окружающей среды или дает оценку ситуации в целом.

Ключевые слова: междометие, лексическое значение, современный немецкий язык, оценка, эмотивно насыщенный контекст, позиция в предложении, окружающая среда.

The article focuses on the lexical meaning of modern German interjections within the context. The research into the nature of interjections shows that they are polysemantic linguistic units, the main function of which is to express the human emotions, feelings, wishes and volition. As part of the language system